

Resumé

Architektura Havířova v období socialistického realismu

Budování hornického města na katastru obcí Šenov, Šumbark, Bludovice bylo součástí komplexu Nové Ostravy a stalo se tak proklamovaným úkolem prvního pětiletého plánu.

Byla zde použita nová nedostatečně vysvětlená metoda socialistického realismu preferovaná v Sovětském svazu, jež se po únoru 1948 stala jediným vzorem.

Pro pochopení vzniku města Havířova je důležitý exkurz do politického a kulturního vývoje ČSR po Druhé světové válce. Dále také pokus o vysvětlení pojmu, programu nově vzniklé metody socialistického realismu a srovnání příkladů v architektuře i ve výtvarném umění. Metoda socialistického realismu byla charakteristická svým spojením všech druhů umění.

Jádro práce je rozbor realizace socialisticko-realistické metody v Havířově. Nejdříve je nastíněn historický vývoj v ostravském regionu. Dále následují dějiny výstavby města, rozbor a srovnání urbanistického plánu, jenž byl v rozporu s dobovými teoriemi západní Evropy. Také rozbor architektury a výtvarného umění, jež vytvořily syntézu pro agitaci obyvatelstva. Úspěšnost projektu nového města nejlépe ocení prostřednictvím průzkumu současní obyvatele města.

Přestože havířovská sorela nevznikla ve šťastné době, je svým lidským měřítkem, velkým podílem zelených ploch a svou „jednotnou“ různorodostí, příjemným prostředím pro život.